

İsrailoğullarından Ümmet-i Muhammed'e

YAHUDİLEŞME TEMA YÜLÜ

Mustafa İslâmoğlu

LÜTFEN, arkadaş listenizi gruba davet edin...

Dijital Mürekkep (ücretsiz e-kitap)

Mustafa İslamoğlu – Yahudileşme Temayülü 2

ÖNSÖZ

' Hamd Allah'a, salat ve selam Allah'ın Rasulü'ne, onun kerim arkadaşlarına, ehl-i beytine ve izinde yürüyenlere olsun.

Peygamberler tarihiyle ilgilenenler bilirler ki, Allah'tan aldıkları vahyi insanlara ulaştıran tüm rasuller ve onların tebliğ ettiği din, iki tür tehlikeyle karşı karşıya kalmıştır. Birincisi peygamber hayattayken maruz kalınan tehlikeler, ikincisi peygamberin vefatından sonra maruz kalınan tehlikeler.

Daha çok peygamberin şahsına yönelik olan birinci türden tepki ve tehlikeleri, dört maddede özetleyebiliriz:

1. Görmezden gelme, unutulmaya mahkum etme.
2. Alaya alma, küçümseme, onu ve mesajını tahkir etme.
3. Sürgün ve ölümle tehdit etme, taciz edip yıldırma.
4. Fiili saldırıda bulunma, işkence etme, hayatına kastetme.

Peygamberin tebliğ ettiği dine yönelik olan ikinci türden tehlikeler ise, vahyin özünü değiştirme, onda eksiltme ve artırmalarda bulunma, dini hayatın dışına itme, dünya-ahiret, zahir-batın, duygu-düşünce, ibadet-siyaset, akıl-nakil gibi birbirini tamamlayan unsurları dengede tutan vahyi bileşenlerine ayırıp dini parçalama, dinin değişken ve sabitelerini birbirine karıştırma, özetle vahyi tahrif dini tahrip etmedir.

Peygamberin mesajına yönelik olan ikinci tür tehlike, peygamberin hayatına yönelik olan birinci tür tehlikeden daha vahim ve daha tehlikelidir. Bu iki tür tehlike arasında hem nicelik hem nitelik itibarıyla fark vardır. Birinci tür tehlike dışardan gelirken, ikinci tür tehlike içerden gelmektedir. Birincisi vahyi getirene yönelmişken, ikincisi doğrudan vahye yönelmiştir. Birincisi açık ve net, ikincisi sinsi ve karanlıktır.

işte bütün bu sebeplerden dolayı, Peygamberimiz de, her peygamber gibi birinci tür tehlikeden daha çok kendisinden sonra tebliğ ettiği dine yönelecek ikinci tür tehlikeden korkmuş ve ümmetinin dikkatini bu tehlikeye çekmiştir. Hicret gecesi hayatı için, Bedir günü cemaati için, Hendek günü devleti için taşımadığı telaş ve endişeyi, vefatından sonra tebliğ ettiği din ve arkada bıraktığı ümmeti için taşımıştır. Bu endişesini her dile getirişinde verdiği örnek aynıdır: Israiloğullan...

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Hız. Peygamber, Kur'an'm 700 kûsur ayetle hem Mekke hem de Medine'de, vahyin nazil olduğu ilk günden son güne kadar dikkat çektiği tehlike olan îsrailoğulları'nın Yahudileşme sürecinin, kendi ümmetini de bekleyen en büyük tehlike olduğunu farketmiştir. Bu farkediş dolayısıyla ki, Kur'an'm sürekli dikkat çektiği "Yahudileşme tehlikesi" konusunda kendisi de ümmetini sık sık uyarma ihtiyacını hissetmiş, Muhammed ümmetinin de îsrailoğulları gibi Yahudileşeceği korkusunu her fırsatta dile getirmiştir. Bilindiği üzere, Yahudileşmeden önce İsrailoğulları da Kur'an'm vurguladığı gibi Müslüman idiler.

Yahudileşme konusundaki Kur'an ayetlerinin ayrıntılı tahlillerini ve Rasulullah'm sözkonusu kaygıyı yansıtan uyarılarını ilgili bölümlerde bulacaksınız. Konuyu niçin "Yahudileşme Temayülü" başlığı altında ele aldığımızın izahına gelince:

"Yahudileşme Temayülü" ifadesini çözdüğümüzde karşımıza üç ayrı kavram çıkar: 1) Yahudilik, 2) Yahudileşme, 3) Yahudileşme temayülü.

Bilindiği gibi Yahudilik çift cinsiyetli, yani etno-teolojik bir kavramdır. Tabiatı icabı, hem "îsrailoğulları kavmine mensub olma" anlamında etnik kimliği ifade eder, hem de İsrailoğulları'nın dini olan "Museviliğe mensup olma" anlamında dînî kimliği ifade eder.

Yahudileşme ise, etnik ve dini menşey itibarıyla Yahudiliğe mensup olmadığı halde onlar gibi olma, onlara benzeme, onların tavır ve davranışlarını gösterme manasına gelir ki, niçin bu kavramı tercih ettiğimizi, Kur'an ve sünnetten de deliller getirerek bu kitapta açıkladık.

Yahudileşme temayülü ise, sosyolojik olmaktan daha çok bireysel bir "eğilim"dir ve tek tek her insanda örtük bir biçimde bulunabilir. Bu temayül, her bünyede bulunup da vücut direncini kaybedince ortaya çıkan bulaşıcı bir virüs gibi, ortamını bulduğunda bir tavır ve davranış biçimine dönüşür ve bulaşıcılığı sayesinde toplumsal bir felaket halini alır.

"Yahudileşme" ile "Yahudileşme temayülü" arasındaki nüansın anlaşılması için, birincisinin daha çok sosyolojik, ikincisininse bireysel olduğunun altını çizmemiz gerekiyor. Yahudileşme temayülleri teker teker bir araya gelince Yahudileşme ortaya çıkmaktadır. Bunun sosyolojideki örneğini, II. Dünya Savaşı'ndan sonra İtalya'daki Faşizmin tabiatını araştıran Adorno'nun çalışmasında bulabiliriz. Adorno, Faşizmin bir sistem olarak ortaya çıkışını incelerken, bireylerde kimi yaygın ortak temayüller bulmuştur. Bunlar, yaygın fakat şuuraltında gizlenmiş temayüllerdir ve araştırmacı buna "faşizan eğilim" adını vermektedir. Adorno'ya göre, baskıcı çevre, dayatmacı eğitim, otoriter aile, mütehak-kim baba gibi çeşitli sebepler sonucu oluşan bu bastırılmış eğilimin, ortam oluştuğunda her fertte birden ortaya çıkması, bir sistem olarak "faşizmi" doğurmuştur.

Adı konmamış da olsa, Yahudileşmiş bir toplumu ya da sistemi ortaya çıkaran da aynı şekilde tek tek fertlerdeki Yahudileşme temayülü olsa gerek.

Bir diğer konu da Yahudileşme temayülüyle malul Müslümanlardan oluşan bir toplumun "bilinçsiz Yahudilik" çıkmazıdır. Bununla kastedilen, tarihte ilk kez Yahudileşen îsrailoğulları toplumunun, zaman içerisinde başına gelen sürgün, katliam ve aşağılanmayı içlerine sindi-

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

rip benimsemeleridir. Bu sinmişlik, bilinçli bir Yahudileşmeyi beraberinde getirmiştir. Toplum, sürekli aşağılanma ve zillet sonucu oluşturduğu "kin"i, "din" haline getirmiştir. Bu "kinleşmiş din", ya da "dinleşmiş kin", "kutsal kavim" taassubunu doğuracak, bu taassuba sarılan Yahudiler, dinlerini, kitaplarını, peygamberlerini ve hatta tanrılarını (Ye-hova) millileştirerek içine kıvrılacak ve Yahudilik bir kapalı havza dini, Yahudiler de içine kapalı bir toplum haline gelecektir. İçine kapalı toplumlar sosyalleşemeyeceği için, Yahudiler de sosyalleşemeyecek, bunun sıkıntısını ise tarih boyunca çekeceklerdir.

Oysa İslam'ın evrensel yapısı, katı bir milliyetçiliğin doğmasına müsait değildir. Üstelik Müslümanların tarihlerinde "kin" duyabilecekleri ciddi bir toplu sürgün ya da soykırım yaşanmamıştır. Kaldı ki, Kur'an'ın Allah'ı merhametli bir ilahtır; tahrife uğramış Tevrat'ın Yelıo-va'sı gibi kinci, hiç sevmeyen, sürekli azarlayan bir ilah değil "esirgeyen ve bağışlayan Allah"tır.

Bilinçli olarak Yahudileşen İsrailoğulları'nın günümüz dünyasında geldikleri nokta ile, bilinçsizce Yahudileşen Müslümanların geldikleri nokta çok farklı: Bilinçli Yahudilik dünyayı ne pahasına olursa olsun sömürmeyi, hem "ötekiler" hem "kafir" anlamına gelen "goiim"i, yani kendilerinden olmayan tüm toplumları kendi emellerine hizmet ettirmeyi, her türlü düzenbazlığı mubah görerek yeryüzünün dizginlerini ele almayı gaye edinirken, bilinçsizce Yahudileşen Müslümanlar ise hem bu dünyayı, hem de öte dünyayı yitirmektedirler.

İsrailoğulları'nın nasıl Yahudileştiğini öğrenmek onların tarihini bilmekten geçiyordu. Bunun için, israiloğulları'nın Yahudileşme sürecini mümkün olduğunca özetlemeye çalışarak aktardık. Bununla yetinmeyerek, bu soyun Arabistan yarımadasına geliş tarihinden Rasulullah'm vefatına kadar olan dönemi de naklettik ve Asr-ı Saadet'teki Müslüman-Yahudi münasebetlerini mümkün olduğunca muteber kaynaklara dayanarak vermeye çalıştık.

Tüm araştırmalarımızın sonucunda rahatlıkla diyebiliriz ki: Yahu-dileşmek bu ümmetin kıyametidir. Bunu biz değil Rasulullah böyle nitelendirmiş, sahabe de böyle anlamıştır. O halde Ümmet-i Muham-med'in kıyameti olan Yahudileşme'nin alametleri nelerdir? İşte onları da müstakil başlıklar altında teker teker inceledik. Günümüz Müslü-manlarıyla Asr-ı Saadet Yahudileri, hatta kadim İsrailoğulları arasındaki tavır ve davranış paralelliklerine dikkat çekmeye çalıştık.

Konuyu araştırırken başta Kur'an olmak üzere, 9 ünlü hadis kitabının tümünü, Tevrat'ı, Inciller'i, İbn Hişam'm "Sîra"sı ve İbn Hazm'ın "el-Fasl"ı gibi konumuzla doğrudan ilintili ana kaynakların hepsini taradık. Bu kitapta geçen ayet meallerinin kahir ekseriyeti bize aittir. Bu yüzden, okuyucumuzun, kimi zaman ellerindeki mealde bulunandan farklı bir çeviriyle karşılaşması doğaldır.

Kitabımızda kullandığımız tüm hadislerin kaynağı, el-Mu'cemu'l-Müfehres li-Elfazı'l-Hadis (Concordance)'e göredir. Ancak, 9 hadis kitabının farklı nüshalarından aldığımız bazı hadisleri, bütün aramalarımıza rağmen Concordance'a esas olan metinlerde bulamadık. Bunu da dipnotta belirttik. Özellikle Tevrat ayetlerini, Türkçe

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

çevirisini Arapça çevirisiyle karşılaştırarak verdik. Türkçe çevirideki ifade bozukluğu bizi buna mecbur kıldı.

Lüzumlu gördüğümüz önemli ve hassas iktibasların sadece çevirilerini vermekle yetinmedik, ehlinin istifade etmesi maksadıyla, metinlerini de dipnotta vermeye çalıştık.

Okuyucuyu kitapla başbaşa bırakırken, îsrailoğulları'nın ve Üm-met-i Muhammed'in birbirine benzeyen Yahudileşme serüvenleri, bu kitabın yazılış gayesini de ele veren şu Kur'an ayetini tekrar hatırlamamızı gerekli kılıyor: "Bir toplum kendi nefislerinde olanı değiştirmedikçe, Allah da o toplumun halini değiştirmez."

Yahudileşme temayülü, Yahudilerden daha tehlikelidir. Çünkü bu ümmet Yahudileşmekten korunabilirse, Yahudilerle baş edebilir. 6 milyon nüfusla 250 milyonluk Amerika'ya dolayısıyla dünyayı yöneten Yahudilerden daha korkunç olanı, bu ümmetin Yahudileşmesidir. Bu ümmet, öncelikle Yahudilerle değil Yahudileşmeyle mücadele etmelidir.

Bugün, kendi nefislerimizde olan "Yahudileşme temayülü" sonucunda ümmet olarak geldiğimiz vahim nokta ortada. Ümmetin kıyameti, Yahudileşme sonucunda koptu. Ümmet coğrafyasının çeşitli bölgelerinden gelen âh u eninler bunun acı habercisi. Her kıyamete bir "ba'sü ba'de'l-mevt" gerek. Eğer nefislerimizde olan "Yahudileşme temayülümü frenler, onu "Müslümanlaşma temayülü"ne dönüştürebilsek, o zaman çölde âvâre kasnakçasma dönüp duran İsrailoğulları gibi sıkıştığımız şu zaman çölünden "huruç"a kadir olup, "arz-ı mev'ud"a değil ama Kur'an'da va'dedilen "nasr-ı mev'ud"a ulaşabiliriz.

Yıllar süren bir ön hazırlıktan sonra bu eserin hazırlanmasında katkılarından dolayı değerli Ali Kaban'a, İngilizce metinlerin tercümesinin deki katkılarından dolayı Fatma Özten Hanımefendiye teşekkürü bir borç bilirim.

Gayret bizden, tevfik ve inayet Rabbimizdendir.

Mustafa îslâmoğlu Ocak 1995, Küçükköy

19.

BİRİNCİ BÖLÜM KURAN VE YAHUDİLEŞME TEMAYÜLÜ

A. "YAHUDİLEŞME" KAVRAMI ÜZERİNE

1. Lugavi tahlil

Kanaatimizce, İsrailoğulları'nın Kur'an'da anlatılan yoldan çıkma sürecine verebileceğimiz en doğru isim "Yahûdîleşme"dir.

Elbet bu fanımın dayandığı tarihi gerekçeler var. Bu gerekçelerin neler olduğunu öğrenebilmemiz için "Yahudi" teriminin etimolojisine bakmamız gerekir.

Bu terimin etimolojik ve semantik kökleri konusundaki farklı görüşleri şöyle maddeleyebiliriz:

1. Yahudi teriminin etimolojik kökeninin Aramca ya da İbranca olduğuna dair iki görüş var. Kelime İbranca'da, Arapça'daki "Ahmed" in karşılığı olan "övülmüş" manasına gelmekte. Aynı kelime Aramca'da ise "kalp", "kalpazanlık", "sahtekârlık" gibi anlamlara geliyor.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

2. Yahuda ismi, lakabı "İsrail" olan Hz. Yakub'un üçüncü hanımı Rahel'den olan dördüncü oğluna koyduğu isimdir. Önceleri onun soyundan gelenlere verilen bir isimken sonradan tüm İsrailoğulları için kullanılmıştır/

3. Bu, Hz. Yakub'un oğlunun ismi değil lakabıdır. Bu lakab ona Yusuf'un kuyuya atılmasında fikir babalığı yaptığı için verilmiştir.1

Bu görüşün bir devamı olarak onun soyundan gelen Yahuda boyu 12 İsrail boyu içerisinde en çok irtidat eden, en çok ihanet eden, en çok sapan ve saptıran, en çok peygamber öldüren boydur. Hz. Süleyman'ın kurduğu adalet devletini onun ölümüyle M.Ö. 931'de parçalayan da Yahuda boyudur. Bazı tarihçiler, Hz. İsa'yı Romalılara şikayet eden hain havarisi Iskaryot'a Yahuda denilmesinin sebebi olarak, hem bu boya mensup olması hem de Hz. İsa'ya ihanet etmesini gösterir. Ya da İsrailoğulları içerisinde ister fert, ister toplum, kim ihanet ederse ona "Yahuda gibi hain" anlamına "Yahudi" denmiştir. Ünlü Redhouse lügati "Yahudi"nin manasını "arkadaşına ihanet eden kimse" olarak verir.4

4. Bazıları kelimeyi Arapça kabul ederek "tevbe etmek, hidayete

1. "Ve yine gebe kaldı. Ve bir oğul doğurdu; ve dedi bu defa Rabbi hamdedeceğim; bunun için "

onun adını Yahuda (methedilmiş) koydu." Tevrat, Tekvin, 29/35.

2. Tekvin, 29/31-35.

3. Tevrat'ta buna atıf yapılan yer için bkz. Tekvin, 38/26-27.

4. Redhouse, Jıdas md., s. 311.

13

ermek" manalarına gelen "h.v.d" kökünden geldiğini iddia etmişler. Bunu da Yahudilerin Firavundan kutulduktan sonra Allah'a şükredecekleri yerde ihanet edip buzağıya tapmaları ve bunun sonucunda kendilerine verilen korkunç cezayı görünce tevbe ederek 'hidayet'e kavuşmaları ile açıklamışlardır.

2. İstilahı tahlil

Musevilerin Yahudileşme süreci, elbette akideyi bozma ve ihanet sürecidir. "Yahudileşme ve Hıristiyanlaşma" biçiminde formüle ettiğimiz bu kavram, Kur'anî istilahlardan biridir. Kur'an'da geçen muhtelif ayetlerde bunu açıkça görebiliriz.

Bir örnek:

"Yahudileşin ya da Hıristiyanlaşın ki hidayete eresiniz. De ki: "Hayır, biz İbrahim'in hanif dinine uyarız. O müşriklerden değildi."5

Ayetten anladığımız gerçek şudur:

Bu ayette bizim "Yahudileşin" ya da "Hıristiyanlaşın" diye çevirdiğimiz kelimeleri "Yahudi olun", "Hıristiyan olun" biçiminde çevirmek de mümkün. Lakin bu tür bir çeviri ayetin maksadına pek uygun düşmemektedir. Çünkü:

1. Bir kere Ehl-i kitab, bu ayette, Müslümanları Tevrat'a ya da İncil'e imana davet etmemektedir. Çünkü, zaten Tevrat'a ve İncil'e iman etmek Müslüman olmanın şartlarındandır. Kitaplara iman, imanın esaslarındandır. Bu daveti Kur'an defaatle yapmıştır.

2. Bu ayette Yahudilerin ve Hıristiyanların Müslümanlara çağrısı, Hz. Musa'ya ve Hz. İsa'ya inanmaya da değildir. Çünkü Musa (a) ve İsa (a) Kur'an'ın tasdik ettiği ve

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Müslümanların iman ettiği iki peygamberdir. Onlardan herhangi birini inkar eden Müslüman da olamaz. Bu gerçeği Yahudiler de Hıristiyanlar da bilmektedirler.

3. Kitab Ehli sözkonusu çağrışı Hz. Musa ve Hz. İsa'ya tabi olmaya da yapmamaktadırlar. Çünkü, zaten Kur'an Hz. Muhammed'i onların yoluna tabi olmaya çağırmıştır. Yukardaki ayetten bir sonraki ayette sayılan 18 peygamber içerisinde Yakub, Davud, Süleyman, Yusuf, Musa, Harun, Zekeriyya, Yahya, İsa gibi tam 9 Benî İsrail peygamberine yer veren Kur'an, bir başka ayetinde Allah Rasulü'ne şöyle emretmiştir:

"İşte onlar, Allah'ın hidayet ettiği kimselerdir. Onların yoluna uy."6

Allah Rasulü kendisinden önceki nübüvvet geleneğinin son temsilcisi olduğu için tüm insanlığa Nebi olarak gönderilmiştir. Yahudi ve Hıristiyanlar başta olmak üzere, tüm insanlığa şu çağrışı yapması emredilmiştir:

5. 6.

Bakara/135.

6 En'am/90.

"De ki: Ey insanlar, ben sizin hepinize, göklerin ve yerin sahibi Allah'ın Rasulüyüm."" Bilindiği gibi İslam, tüm zamanların ve mekanların "doğru yolu"na Kur'an'm verdiği ortak isimdir. Müslüman da, tüm zamanlar ve mekanlarda bu yola uyanlara ırk, şeriat, peygamber, coğrafya farkı gözetilmeksizin verilen ortak isimdir. İslam, uzun insanlık destanının tek ve ortak değışmez değerler sisteminin müşterek adıdır. Bu gerçeğin en güzel anlatıldığı yer Kur'an'daki "Yahudileşme süreci"yle dolaylı ilişkisi bulunan Nemi süresidir.

Bu sūrede, önce, Kur'an'm kaynağının vahiy olduğu ifade edilir. Ardından Musa peygamberin de aynı ilahi kaynaktan beslenen bir nebi olduğu vurgulanır. Söz, vahiy geleneğinin bir diğer mensubu olan Süleyman peygambere getirilerek Sebe kraliçesine "Müslüman olduk" dedirtilir/

Kur'an Müslüman olmayı "Allah'ın iradesine/hükmüne kendisini teslim etme" olarak tanımlar." Yine Kur'an, Tevrat'ın "Hidayet ve rahmet olmak üzere" Hz. Musa'ya verildiğini dile getirir.1" Buna göre İsrailoğulları Yahudileştikçe Tevrat'tan ve Hz. Musa'dan, dolayısıyla hidayet ve rahmetten, yani müslümanlıktan uzaklaşmışlardır.

Eğer Yahudiler ve Hıristiyanlar, Tevrat'a ve İncil'e iman etmeye, Hz. Musa ve Hz. İsa'ya iman etmeye, Hz. Musa ve Hz. İsa'nın yoluna uymaya çağırıyorlarsa -ki bunlara iman etmeden zaten Müslüman olunamaz- o halde neye çağırıyorlarsa ki, Kur'an onu reddetmekte ve İbrahim için "O müşriklerden değildi" demekle onların çağırıldığı şeyi "şirk" olarak nitelemektedir.

Bu durumda onların çağırıldığı şey kesinlikle "İslam", "iman" ve "şeriat" olamaz.

İşte, onların çağırıldığı şeyi biz "Yahudileşme" ve "Hıristiyanlaşma" olarak nitelendiriyoruz. Onlar Müslümanları "gazaba uğrayanların yoluna" ve "sapıtanların yoluna" çağırıyorlardı. Allah Teala da, Fatihada, "Gazaba uğrayanların ve sapıtanların yoluna değil, doğru yola, kendilerine nimet verdiklerinin yoluna" çağırıldı mü'minleri. Bu örnek tahlilden yola çıkarak, yukarda ele aldığımız ayette "Yahudileşme" ve "Hıristiyanlaşma" olarak verdiğimiz kavramların, Kur'an'da verilmek istenen dersi çok daha isabetli bir biçimde yansıttığı aşikar. Bu durumda meallerde "Yahudiler" ve

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

"Hıristiyanlar" diye tercüme edilen bazı ayetlerin doğru ve uygun tercümesinin gramer kaidelerine de uygun düşen biçimiyle "Yahudileşme" ve "Hıristiyanlaşma" biçiminde verilmesi gerekmektedir. Bunların başında, siyak-sibak ilişkisini gözönünde tutmak şartıyla, fiil olan "ellezine hâdû" formundaki ayetler gelmektedir."

7. 7 A'raf/158.

8. 27 Neml/1-42. y. 22 Hac/78.

10. 28 Kasas/43.

11. Başta Enam/146; Nahl/118 olmak üzere; Bakara/62, Nisa/46, 160; Maıdc/41, 44, 69.

Kur'an'da Yahudiler, yukardaki gibi fiille ifade edildiği gibi isimle de ifade edilir. İsim olarak "el-Yehud" ve "Yehudiyyen" biçiminde geldiğinde¹² bunu doğrudan "Yahudiler" olarak çevirmek gerekmektedir. Ancak yukardaki gibi fiil olarak geldiğinde bazı ayetlerde "Yahudiler"den daha çok "Yahudileşenler" biçiminde çevirmek hem dil hem de maksadın anlaşılması açısından daha isabetli olmaktadır. Örneğin Nisa/46'da-ki 'V1* û*^1 "yu "Yahudiler" değil "Yahudileşenler" biçiminde çevirmek, Yahudilerin de başlangıçta Müslüman oldukları, daha sonra dejenere olarak "Yahudileştikleri" hakikatini vurgulama¹³ açısından doğru bir çeviridir.¹⁴

3. Tarihî tahlil

Yahudileşme kavramı tarihi vakıya da uygun düşmektedir.

Bunu, hem İsrailoğulları tarihinden, hem de Saadet Asrı Yahudilerinden örneklerle deliUendirebiliriz. Önce kadim İsrailoğulları tarihine bakalım:

Tevrat'ın hükmüyle sabittir ki önceleri Yahudilere inek başta olmak üzere tüm tırnaklı hayvanların eti serbesttir.¹⁵ Kur'an'dan öğreniyoruz ki, daha sonra bu serbestlik kaldırılarak inek başta tüm tırnaklı-

ayetler, fiil olarak gelen ve tam tercümesi "Yahudi olan kimseler/Yahûdîleşen kimseler" biçiminde ifade edilmesi daha uygun olan ayetlerdir.

Bu formda gelen kelimeleri türkçeye "Yahudiler" olarak çevirmek çoğu zaman gramer kuralları açısından da isabetli olmamaktadır. Örneğin gramer tefsiri yapanlar "ellezine hadu" biçiminde gelen cümleleri tefsir ederken aynen 'Vj*3 '•>£ :b>I* hadu demek yahudileşenler demektir" biçiminde tefsir etmişlerdir. (Razi, Mefatihul Gayb, 30/7. Cuma 6'nin tefsirine bkz.) Lugatlar "tehevvede" filini " V»j*i jU» :i*t " diye açıklar [Muhta-ru's-Sihah, "h -v -d " maddesi) Sara nakis fiilinin özelliği, önceden öyle olmadığı halde bir durumdan başka bir duruma geçme halini ifade için kullanılır. Bunun da en doğru tercümesi "Yahudileşti"dir. Bunun delili "Her çocuk fitrat üzere dogar, onu anne-babasi . yahudileştirir" hadisindeki "»*»^" fiilidir. Bu aynen "Yahudileştirmek" demektir. Buha-ri {Cenaiz, 80, 93; Kader, 3), Müslim [Kader, 22-25), Tirmizi [Kader, 5), Muvatta [Cena-iz, 52]'da geçen metin böyledir. Bir de Buhari [Ahkam, 12], Müslim [Imara, 15), Ahmed b. Hanbel (4/409, 5/231)'de geçen farklı bir metin var ki, onda da "tehevvede" fiili kullanılır ve neticede aynı manaya (yahudileştirmek) gelir.

12. Bu form için bkz: 2 Bakara/120, 113, 120; 3 Alu İmran/ 67; 5 Maide/18, 51, 64, 82; 9 Tev-be/30.

13. Mevdudi bu ayetin tefsirinde, bu görüşü dile getirir. Tefhimu'l Kur'an, 1/325.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

14. Kur'ani'da 9 yerde isim olarak "el-Yehud" ve "Yahudiyyen" olarak gelir. 1) "Dediler ki Yahudiler: "Hiristiyanlar bir esas üzere degildirler." 2/113. 2) "Hiristiyanlar da dediler ki: "Yahudiler bir esas üzerinde degil." 2/113. 3) "Onlarin dinine uyuncaya kadar Yahudiler ve Hiristiyanlar asla senden razi olacak degillerdir." 2/120. 4) Yahudi ve Hiristiyanlar "biz Allah'in ogullari ve dostlariyiz" dediler." 5/18. 5) "Ey Iman edenler, Yahudileri ve Hiristiyanlan dostlar edinmeyin." 5/51. 6) "Yahudiler "Allah'in eli sikidir" dediler. Kendi elleri baglandi ve söylediklerinden dolayi lanetlendiler." 5/64. 7) "Iman edenlere insanlar arasindan düşmanlik edenlerin en şiddetlisi olarak Yahudileri ve şirk koşan kimseleri bulursun." 5/82. 8) "Yahudiler "Uzeyir Allah'in ogludur" dediler." 9/30. 9) "ibrahim ne Yahudi ne de Hiristiyan idi." 3/67. Kur'an'da fiil olarak ise 10 yerde gelir.

15. Levililer, 22/29-30.

16

lar yasaklanmiştir. 16 İsrailogullari Müslümanken serbest olup da sonradan konulan bu yasakların sebebinin onların "Yahudileşmesi" olduğunu da, yine Kur'an'dan öğreniyoruz:

"Yahudileşenlere de bundan önce sana aktardıklarımızı haram kıldık. (Bunları haram kılmakla) biz onlara zulmetmedik. Fakat onlar (Yahudileşerek) kendi kendilerine zulmettiler." 17

Saadet Asri Yahudilerine gelince...

Medine Yahudilerinin etnik menşei tarihçiler tarafından çok tartışma konusu yapılmıştır.

Bazı tarihçiler Medine Yahudilerinin İsrailogullari'na mensup olduğunu söylemişlerse de bunların ne zaman, hangi münasebetle, niçin buraya geldiklerine dair kesin şeyler söyleyememektedirler.

Bu konudaki bir başka görüş ise Medine Yahudilerinin "Yahudile-şen Araplar" olduğu yolundadır. Bunun birinci delili az bir kısmı dışında, tüm Yahudi kabile isimlerinin İbranca değil, Arapça asıllı kelimelerden oluşmasıdır.

Medine'deki Yahudi isimleri içerisinde Leftyon, Şa's, Şa'ya, Şemo-il, Rafii, Edâ, Finhas, Eş'iya gibi İbrani asıllı isimler bulunursa da bunlar çok azdır. Genelde İsrailogulların çok yaygın isimlerine ve onların peygamberlerinin isimlerine pek rastlanmaz. Risalet asrındaki Yahudi isimlerinin ekseriyeti Arap isimleridir.

Arabistan Yahudileri, İsrailogullari kökenli yahudilerin aksine Yahudiliği yalnızca belli bir kavme has (İsrailogullari) bir din olarak görmemekle, Yahudi akaidinin önemli bir ilkesinden ayrılmaktadırlar. Aksine Arabistan Yahudileri, bölge insanını Yahudileştirmeye çalışıyorlardı. 18 Arabistan ile Yemen arasında yer alan Necran'da krallık yapan Zu-Nuvas isimli Arap kralının, bölgede ilk defa Yahudiliği din olarak kabul eden Arap olduğu söylenir.

Yahudileşen Araplar'ın olduğuna dair diğer bir delil de o dönemde cari olan bir Arap adetidir. Çocuğu olmayan Medineliler eğer Allah kendilerine bir çocuk verirse bunu Yahudilerin yanına vereceklerine dair yemin ederlerdi. Medine'de bu yolla Yahudileşmiş bir miktar Arap çocuğu da bulunuyordu. Hatta Benu'n-Nadir Yahudileri

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

İsrailoğullarından Ümmet-i Muhammed'e

YAHUDİLEŞME TEMAYÜLÜ

*B*ugün, kendi nefislerinde olan "Yahudileşme temayülü" sonucunda ümmet olarak geldiğimiz vahim nokta ortada. Ümmetin kıyameti, Yahudileşme sonucunda koptu. Ümmet coğrafyasının çeşitli bölgelerinden gelen âh u eninler bunun acı habercisi. Her kıyamete bir "ba'sü ba'del-mevt" gerek. Eğer nefislerimizde olan "Yahudileşme temayülü"nü frenler, onu "Müslümanlaşma temayülü"ne dönüştürebilsek, o zaman çölde âvâre kasnakçasına dönüp duran İsrailoğulları gibi sıkıştığımız şu zaman çölünden "huruç"a kâdir olup, "arz-ı mev'ud'a" değil ama Kur'an'da vadedilen "nasr-ı mev'ud"a ulaşabiliriz.

kitapyurdu.com